

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . K 26.—
za pol leta 13.—
za četrt 8:50
za en mesec 2:20
za Nemčijo celoletno 29.—
za ostalo inozemstvo 35.—

V upravnosti:

Za celo leto naprej . K 22:40
za pol leta 11:20
za četrt 5:50
za en mesec 1:90
S posliljanjem na dom stane na
mesec 2 K. Posamezne st. 10 v.

SLOVENEC

Političen list za slovenski narod.

Inserati:

Enostolpna petitrsta (72 mm):
za enkrat po 15 v
za dvakrat 13 v
za trikrat 10 v
za več ko trikrat 9 v

V reklamnih noticah stan:
enostolpna garmonirvra
30 vinarjev. Pri večkratnem
objavljenju prizoren popust.

Izhaja:
vsak dan, izvenčni nedelje in
praznike. ob 5. uri popoldne.

Današnja številka obsega 6 strani.

Po grunwaldskih slavnostih.

Krakov, 18. t. m. 1910.

Slavnosti so za nami. Ko smo gledali te svečane prireditve, ko smo obiskali spomenike stare slave in moči nekdanje Poljske, ko smo poslušali govor, ki so morali vsakemu iti do srca, govore polne ljubezni do naroda in zupanja v bodočnosti, smo se prepričali, koliko sile je še v tem narodu, če prav je stiskan od vseh strani. Prepričali smo se, ne samo, da poljskemu narodu še niso šteti dnevi življenja, ampak tudi, da se gotovo še vzbudi njegova sila, da ga povede na dan slave in časti. Pol miljona kron za spomenik »Dedom na čast — bratom v pogum« — povejte mi narod, kjer se je našel en sam človek in postavil »gnan od ljubezni do naroda« tak spomenik, kakor je to storil Padewski!

Neka mistična, verska poteza prepleta celo poljsko zgodovino od začetka do njenega upadka, poteza, ki ji daje nekak romantičen čar, tako da je poljska zgodovina že sama po sebi privlačna, če jo obdeluje pisatelj, čeprav nič iz svoje fantazije ne pridene. — Ta poteza veže sedanost Poljakov s preteklostjo in ta poteza se mi zdi poroštvo za boljšo bodočnost.

Grunwaldske slavnosti so imele v svojih posameznostih kolikor toliko slovenski značaj in ta se je posebno sedaj po sofijskem shodu zelo opažal. Povdrali so pred par tedni v Sofiji najrazličnejši časopisi, da shoda v Sofiji ni mogoče smatrati za vseslovanski shod, ker tam manjka ravno najboljših predstaviteljev Slovanov. — Veliko je resnice na tem! Tudi drugo, da se Poljaki sploh niso udeležili, je velikega pomena. — Grunwaldske slavnosti pa niso imele namena imeti kak vseslovenski značaj. Vendar v podrobnostih je to samo od sebe prišlo. Govorilo se je o najvažnejših slovenskih vprašanjih in se jih trezno pretresalo.

Grunwaldske slavnosti niso bile oficielno slovenske slavnosti, ampak poljske, toda samoobsebi je prišlo, da so se tu okoli Poljakov zbrali najboljši predstavniki slovenskih narodov. Zato imajo te slavnosti v marsikakem oziru vseslovenski značaj.

Ali je mogoče tu migljaj, kako in

kje moramo začeti, da se začne uspešno slovansko gibanje, ki ne bo vsaki dve leti bankrotiralo, kakor se je to do sedaj godilo? Vsekakor smo se prepričali, da se dá s Poljaki izborno govoriti o slovanskih zadavah, da imajo razumevanje zanje, samo če smo tudi mi njihovim razmeram pravični.

Bog živi Poljsko!

Na V. mednarodnem Marijanskem kongresu.

Solnograd, 20. julija.

Danes je govoril cerkveno propoved pasavski škof Sigmund baron Feliks pl. Ow. Obrazvijal je pomen in potrebo vere, upanja in ljubezni, čednosti, ki so za dosego večnega življenja neobhodno potrebne. Marijo je vodila neomajna vera, upanja in ljubezen. Po cerkvenem govoru je bilo pontifikalno cerkveno opravilo absente cardinali.

Posvetovanja odsekov.

Po slovesnem cerkvenem opravilu so nadaljevali odseki svoja posvetovanja.

Prvi poroča Eurniger iz Dillingena o Marijinem češčenju v Abesiniji.

O slavnici einsiedelski božji poti z ozirom na njen kulturen in verski ponem poroča prelat A. Tremp.

O kardinalu Sfondratiju poroča tudi prelat A. Tremp. Govori, kako je širil učenl kardinal v 17. stoletju po svojih spisih in cerkvenih propovedih Marijino češčenje.

Hubert Hausen iz Sv. Gabriela govori o Mariji, zaščitnici misionarjev.

P. Hilary Imfeld, O. S. B. iz Griesa pri Bolcanu poroča o Marijini veri pri oznanenju v primeri z modernističnim verskim naziranjem.

P. Benedikt Bauer, O. S. B. iz Beurona poroča: V Solnogradu se je ustavnilo leta 1620 vsečilišče. Vodili so ga benediktinci. Solnograško vsečilišče je vedno nastopalo za brezmadežno spočetje Marije. Vsi profesorji so prisegli in 8. decembra vsako leto obnovili svojo prisego, da bodo vedno nastopali za brezmadežno spočetje. Vsečilišče je imelo cvetočo Marijino kongregacijo. Šele leta 1782 je odpravilo svobodomiselstvo prisego, a že l. 1810 je bilo vsečilišče odpravljeno.

P. Benedikt Bauer O. S. B. govori o telesnem Marijinem nebohodu. Zeli, naj bi postal ta nauk, ki ga je cerkev vedno verovala, dogmatičen.

Kanonik Avguštin Blachuh iz Krašova govoril o Marijinem posredovanju pri zmagh proti Turkom pri Chocimu in Dunaju. Govori o gorečem Marijinem čestilcu kralju Janu Sobieskiju in o kapucinu p. Marku d'Avianu, ki je prerokoval zmago leta 1683.

Dr. Kazimir Lubecki govoril o geslu poljskega kralja Jana III. Sobieskega »Cor Mariae spes mea« (Marijino srce, moje upanje).

Jožef Graupner z Dunaja govoril o Juditi, predpodobi Marijini v starem testamentu.

P. Franc Hecht P. S. M. govoril o Marijinih praznikih.

P. Remigij Ruez, frančiškan, govoril o Mariji, kraljici, vojskujoče se, trpeče in zmagoslavne cerkve.

P. Jurij Beyer S. J. iz Valkenburga na Nizozemskem poljudno govoril o Mariji dobrega sveta.

Wyröbek iz Dembice poroča o Marijinem češčenju na Poljskem.

Sykora z Dunaja poroča o Mariji v katakombah.

Kaplan Hegner iz Reinvila v Švici govoril o Mariji pri sveti maši.

P. Jurij Beyer S. J. govoril o Naši ljubi Gospej presvetega srca Jezusa.

Neka karmeličanka je končno poročala o pobožnosti matere Terezije od Jezusa na čast preblažene Device Marije.

Shod sodalov.

Danes so imeli sodali zadnjo sejo. Bogoslovski profesor dr. Luckmann iz Maribora poroča o eksorcicah Marijinih kongregacij, ki so njihova glavna naloga v zvezi s sprejemanjem svetih zakramentov, kar najbolj poglobi verske vaje. Naglaša se potreba Marijinih kongregacij za učitelje in učiteljice.

Grofica Ledochowska poroča o dolžnostih Marijanskih kongregacij glede na apostolat med pogani.

Popoldne je prvi poročal P. Harrasser S. J. o organizaciji, ki je čarobna palica naših dni in pomenja slogo, moč, uspeh, bogastvo. Čim boljše je organizirana armada, zveza, akcija, temveč ima upanja, da zmaga. Izvzeta tudi ni od teh načel ljudska Marijina kongregacija. Skrbeti se mora, da se notranje in zunanje najboljše organizira. V notranji organizaciji naj se gleda, da bodo vedno bolj prijateljsko občevali člani. Ustanove naj se delovne skupine. Na zunaj naj tvorijo vse krajne, stanovske in škofiske organizacije zveze. Prirejajo naj se skupne prireditve in skupni shodi.

Končno poroča dr. Waitz in Briksna o naukih, ki jih je podal shod sodalov. Vse je prevevala ljubezen do Marije, ki se je pokazala v navdušenju in v delu. Po Marijanskih kongregacijah se Marijino češčenje najbolj goji. Važna je izobrazba voditeljev Marijnih družb, važne Marijine kongregacije duhovnikov in bogoslovcev. Izpopolnit se mora apologetično delovanje, pred vsem naj se gleda na apologijo z zgledom.

X X X

Došlo je danes sledeče brzojavno poročilo:

Solnograd, 21. julija. Sinoči kongres dovršen z velikansko manifestacijo. Slovenci sijajno uspeli. Župnik Kalan je fulminantno govoril na trgu pred stolnico slovensko in nemško. Sklep: štiri slovenske pesmi, ki so vzbudile občno občudovanje.

KRIZA NA HRVAŠKEM.

Osješka »Drau« priobčuje pogovor svojega peštanskega dopisnika z voditeljem sremskih samostalnih Srbov, poslancem Popovićem, ki je med drugim izjavil, da on in njegov tovaris poljanec Muačević ne odobrujeta stališča Svetozara Pribičevića glede odstranitev justičnega načelnika Aranickega.

Glasilo čiste stranke prava »Hrv. Pravo« pa priobčuje senzacionalno odkritje, da bi se moral Aranicki odstraniti edino le iz tega vzroka, da napravi prostor dr. Hinkoviću, glavnemu zagovorniku Srbov v veleizdajniškem procesu, kateremu je koalicija kot nagrado za to zagotovila to mesto. Koalicija pa to »odkritje« označujejo za goło izmišljotino.

Tudi danes se v časopisu splošno vzdržuje vest, da banova demisija ne bo sprejeta in tudi ne bo razpuščen sabor, marveč se bo morala najti kaka pot za mirno poravnavo. Pojavila se vest, da je ban Tomašić v zadevi Aranickega ravnal po višjem nalogu in ne iz osebnega prepričanja. Morda se hoče na ta način radi lepšega pripraviti pot koaliciji, da more v tej edini sporni točki z banom lažje popustiti. Zanimivo je, da se je baš ob tej priliki pokazalo, da uživa Tomašić na Hrvatskem splošno precej simpatij, ker ga nobeno časopisje posebno ne napada in vse kaže, da se splošno želi, da ostane.

TRGOVINSKA POGODBA S SRBIJO.

Trgovinska pogodba s Srbijo je sklenjena stvar. Podpisali jo bosta še

LISTEK.

Dekle z biseri.

Angleško spisal H. Rider Haggard. — Prevel J. M.

(Dalje.)

Zdelo se je, da je Itijel že raztolmačil celo zadevo, ker jo je začel predsednik takoj izpraševati o različnih stvarih in ona je na vsa vprašanja odgovarjala v popoln zadovoljstvo celega zabora. Nato so se posvetovali med seboj; eni so dokazovali, ker je bil otrok kakor tudi njegova varuhinja ženskega spola, da ju pravzaprav ne morejo vzprejeti v svojo oskrb, posebno ker ste bili obedve krščanske vere in je bilo določeno, da mora dete v tej veri ostati. Drugi so odgovarjali, da je gostoljubnost prva dolžnost in napačno bi naredili, ako bi ju ne vsprijeli. Dalje so dejali, da so kristjani dobrí ljudje in da imajo mnogo naukov, katere tudi Esenci spolnjujejo. Eden izmed mož, ki so ugovarjali, je dejal, da zato ne kaže deteta pridržati, ker bi ga vsi preveč ljubili, mi pa da moramo ljubiti le Boga in svojo družbo. Tako so mu to ovrgli drugi, ki so dokazovali, da se ne pregrešimo zoper ljubezen do Boga, aka ljubimo sirote in zapušcene ...

Nato je morala Nehušta oditi, ker je bilo možem treba glasovati. Prijela je dete, ki se je smehljalo v njenih rokah, pokazala je zborovalcem ter jih prosila, naj ne zavržejo sirote, naj ji ne odtegnejo edinega varha Itijela. Ako otroka zavržejo, prisiljena bi bila, da ga izroči dedu, ki bi ga vzgojil v judovski veri in bi kazen za to zadela tudi zborovalce. Po teh besedah je Nehušta odšla z zborovališča.

Dolgo časa je preteklo, preden so jo zopet poklicali. Radovedna se je Nehušta ozrla na Itijela, in ko ga je videla veselega, je takoj uganila, da je stvar ugodno iztekla.

»Sklenili smo,« spregovoril je predsednik, »na tem našem zboru, da vsprejmemo dete Mirijam v svoje varstvo. Deklica ostane pri nas do osemnajstega leta; ko to leto dopolni, mora zapustiti naš kraj. V tem času se bo vzgojevala v veri njenih staršev. Tebi bomo dali hišo, da boš v njej živel in vse potrebno za življenje. Dvakrat na teden obišče eden izmed oskrbnikov hišo, da se prepriča, ali je otrok zdrav in ali ti skrbiš dovolj zanj; ako bi tega ne storila, te odstranimo. Kadar Mirijam doraste, jo bomo pripustili k našim shodom; podučevali jo bodo naši najbolj razumni učitelji o vsem, kar ji treba znati. Pri tem pouku smeš biti tudi ti navzoča. Da bo vsakdo poznal

nati sklep, zato te sedaj spremimo v tvojo hišo, in da pokažemo, da smo vzeli otroka v svoje varstvo, ga bo nesel naš brat Itijel.«

Nato so se vsi razvrstili v velik sprevod; prvi je šel predsednik, na koncu pa svečeniki. V sredi dolge vrste je korakal Itijel in z vidnim veseljem nosil otroka.

Tako so prav slovesno spremili Mirijam do njene hiše, ono Mirijam, ki so jo kasneje imenovali kraljico Esenc. Ti dobri ljudje pa se niso zavedali, da ji niso dali samo hišo in strehe, marveč prestol, zgrajen iz čistega zlata njih blagih src.

VI. POGLAVJE.

Kaleb.

Gotovo ni bilo nikdar deklice na svetu, ki bi se mogla ponašati z bolj čudno in bolj srečno vzgojo, kakor Mirijam. Resnica je, da ni imela matere, toda usoda ji je naklonila več sto očetov, izmed katerih jo je vsakdo tako ljubil kakor svoje lastno oko. Ko je deklica pričela govoriti, imeli so Esenci že njo že več veselja. Radi so imeli, ko jih je pozdravljala za svoje strice. Postala je kmalu središče vsega življenja v poprej zelo mrtvi naselbini. Vzljubili so otroka in ga radi obiskovali. Ovrgli so svoj prvi sklep, da smejo samo neka-

teri obiskovati otroka in določili, da se poleg Itijela vsi vrste v tej službi, češ, da bi sicer za to določeni možje premalu skrbno pazili na deklico. Najbolj občutna kazen je bila za Esenc, aka ni smel obiskati Mirijam.

Vsak Esenc se je moral skopati in praznično obleči, kadar je obiskal deklico, češ, da ne prinese v hišo kali kake bolezni.

Donašali so deklici raznih igrač in jedi, o katerih so opazili, da jih rada ima. To pa se je vse skrivaj godilo. Ko pa je deklica vsled preveč zavžitih jedi zbolela, prišla je ta skrivnost na dan. Nehušta se je grozno razrsnila in konec je bil sklep, da ne sme nikdo deklici ničesar dati. Karkoli prinese zanje, mora vse izročiti Itijelu.

Ko je bila Mirijam stara osem let, je zbolela na mrzlici, ki se večkrat loti otrok okoli Jerihe in Mrtvega morja. Med brati je bilo nekaj večih, slovečih zdravnikov, ki so bili pri njej noč in dan. Kljub temu je niso

tekom tega tedna obe vlad. Srbija bo smela uvažati v Avstrijo samo zaklano živino.

ZMAGA CENTRA.

Izid deželnozborskih volitev na Bavarskem v volivnem okraju Aichach - Bruck je sleden: Melehner (centrum) 7077, Mayer (liberal) 921, Rotenstein (kmečka zveza) 1110 in Stainer (socialist) 956 glasov. Centrum je pridobil napram zadnji volitvi 870 glasov ter je tudi zmagal.

BOSNA.

Sabor.

V saborski seji, dne 19. t. m. je bil poslanec razdeljen vladni zakonski načrt o odkupu kmetov na podlagi prosto voljnega dogovora med kmeti in veleposestniki. V posebnem pridejanem poročilu pravi vlad, da obveznega od kupa kmetov ni mogoče izvesti, ker bi to pomenjalo veliko nevarnost za mirem in zdrav gospodarski razvoj dežele. — V isti seji je, kakor smo že včeraj brzojavno poročali, prišlo do burnih prizorov, ker je poslanec »Kat. Udruge« škof Šarić prebral izjavo iste, v kateri se zahteva združitev Bosne-Hercegovine s Hrvaško. V Bosni so samo Hrvatje politično upravičeni. Nastal je silen hrup, ki se je še povečal, ko je škof Šarić, vračajoč se na svoj prostor, rekel: »Ostanem pri tem!« Dr. Jankiewicz je nato prijavil svoj izstop iz »Udruge«. S tem ni le poostreno razmerje med Hrvati in Srbi v Bosni, marveč žalibog tudi med Hrvati samimi, kajti kakor se poroča, in je tudi povsem umljivo, so ob izjavi škofa Šarića stali na strani Srbov tudi Zajedničarji, ki so s srbskimi poslanci v saboru sklenili sporazumno postopanje.

Ko so se duhovi nekoliko pomirili, je bila prebrana ostra interpelacija proti sarajevskim nemškim listom, ki neprestano blatio sabor.

Mažarstvo.

V saborski seji 11. t. m. je Udrugaš poslanec Veseličić v interpelaciji razkril presenetljivo dejstvo, da je bosansko železniško ministrstvo naročilo nove napise, table, tiskovine itd. z mažarskim besedilom. Naistem ravnateljsku leže že izgotovljene napisne table iz vlitega železa, na katerih se nahaja celo na **prvem** mestu mažarsko besedilo: »Pozor na vlak!«. Seveda je ves sabor kakor en mož vstal proti tej nezaslišani oslariji mažarske megalomanije, ki hoče mažarske napise vsljevati že celo v Bosni. No, vlada se zanaša na medsebojno borbo naših bratov v Bosni in gre neovirano svojo po mažarjevalno pot. Faktum je, da železniško ravnateljstvo v Sarajevu že danes z vsemi ogrskimi uradi mažarsko dopisuje.

Umljivo je potem, da se uradniška mesta vedno bolj zasedajo z mažarskimi uradniki in ne bo menda dolgo, ko bo mažarsčina pogoj za dosego deželne, oziroma državne službe v Bosni. Sekcijski načelniki in večina višjih uradnikov deželne vlade so že danes mažarji.

Ogrska vlada je neumorno na delu, da mažarstvo dobi trdna tla v Bosni. Ne nastopa hrupno in nasilno, ker vše, da bi to za enkrat še ne rodilo uspeha, pač pa si po ovinkih skuša dobiti oblast korak za korakom. S svojo odrusko banko je pogorela, sedaj je postala previdnejša. Po njenem vplivu se je nedavno v Sarajevu ustavnila za-

Esenči temu otroku, in nikdar ni zvladal večje veselje, kakor takrat, ko so zvedeli, da za dekličino življenje ni več nobene nevarnosti.

Leta so tekla in prišel je čas, ko je morala Mirijam pričeti z učenjem. Esenci so določili v ta namen tri najbolj učene člane svojega reda. Mirijam je bila zelo dobra in ukaželjna učenka, ki se je zelo zanimala za razne stvari. Eden njenih učiteljev je bil Egipčan, ki je bil vzgojen v svečeniški šoli v Tebah in ki je na potu v Judejo blizu Jerihe zbolel, prišel v oskrbo Esencov in postal njihov vernik. Od njega je Mirijam izvedela zelo mnogo o starodavnih omikih in o skrivnostih egiptovske vere. Drugi, Teofil po imenu, je bil Grk, ki je več let živel v Rimu in jo je učil grško in latinsko. Tretji jo je poučeval v naravoslovju, jemal jo je seboj na sprehod ter ji kazal vse stvari, katerih jo je učil, da jih je tudi na svoje lastne oči videla.

Pozneje so ji dali še četrtega učitelja, ki je bil umetnik. Učil je Mirijam delati iz ilovice živali in celo ljudi in klesati jih iz mramorja. Ta izvrstni učitelj je bil tudi prijatelj petja, in godbe in jo je v prostih urah učil tudi teh predmetov. Tako se je Mirijam pručila mnogo stvari, o katerih večina deklarirala njenih let niti slišala ni. Pogre-

varovalnica »Herceg-Bosna«; kdor hoče vedeti, kakšni so cilji in nameni tega zavoda, naj premisli sledeče okolnosti: Glavni činitelji »Herceg-Bosne« sede v ogrskem ministrstvu, višje vodstvo pa je v rokah neke velike mažarske banke in prve mažarske zavarovalne družbe. V ravnateljski svet so poklicani veljaki iz vseh bosanskih političnih skupin — kakor svoj čas tudi v svet zloglasne agrarne banke: predvsem saborski virilist in vakufski ravnatelj šerif Arnavtović, potem srbski privatier Risto Samouković, ki je podpredsednik, a predsedniško mesto je doslej še prazno in se splošno domneva, da ga zasede Hrvat — najbrže dr. Mandić, ki je svoj čas sprejel tudi mesto v agrarni banki. To so mastno plačani sedeži in vabljivi za može, ki stoje v javnosti v ospredju. Na tem torišču bo potem ogrska vlada mogla si opisati v neposredno dotiko s temi možmi. Razume se, da bo tudi sedanja bosanska deželna vlada storila v tej zadevi vso svojo dolžnost. — Naj bi se mažarske nakane na Bosno ob zavednosti Jugoslovjanov za vedno razbile!

UVOD ŽITA V AVSTRIJO IN OGRSKO.

Duna j. 21. julija. V Avstrijo se je vpeljalo od 10. do 16. t. m. 7908 meterskih stotov pšenice, 122 rži, 110 ovsa, 14.618 koruze. Na Ogrsko se je vpeljalo v istem času: 4986 meterskih stotov pšenice, 212 koruze. Skupno se je vpeljalo pšenice 12.894 meterskih stotov.

KRIZA V BELGRADU.

Iz Belgrada je odpotoval ruski poslanik Hartwig, kar vzbuja mnogo pozornosti v belgrajskih političnih in diplomatskih krogih. Pred par meseci se je namreč od strani ruske in angleške vlade po belgrajskih poslanih izrekla želja srbskemu dvoru, naj potuje kralj Peter sam v Cetinje, da čestita črnogorskemu knezu Nikoli ob njegovem vladarskem jubileju. Srbski dvor je odgovoril, da ni dobil iz Cetinja nobenega povabila. Vsled posredovanja ruskega poslanih Hartwiga je dospelo na kralja Petra brzojavno povabilo. Srbska vlada je nato sklenila, naj potuje v Cetinje prestolonaslednik Aleksander kot zastopnik kralja Petra, kar pa je vzbudilo v Peterburgu mnogo nezadovoljnosti. To je bil vzrok, da je odpotoval iz Belgrada ruski poslanik, kakor je tudi odpotoval angleški poslanik največ zaradi te zadeve. Iz Peterburga se ponovno zopet zahteva, naj obišče kralj Peter črnogorskoga kneza. 19. t. m. je imel srbski ministrski svet zaradi te zadeve sejo, h kateri je bil tudi povabljen predsednik skupščine Nikolić. Včeraj je povabil kralj Nikolić v Ribarsko Banjo, da se razgovori z njim o tej stvari. V političnih krogih vlada mnenje, da mora odstopiti vlada, ki ni naklonjena Crni Gori, ako ugodi kralj ruskim zahtevam. — Krizo bo razresil morda dr. Švigelj ...

TESEN ARHIMANDRIT.

Cetinje, 21. julija. Iz Berana v Sandžaku-Novi Bazar se poroča: V pondeljek se je na dvorišču tukajnjega grško-vzhodnega samostana zgodil žalosten slučaj, česar žrtev je bil arhimandrit Prokop Beković. Tolpa Arnavtov se je sprla z nekaterimi Srbji, ki so iskali zavetja v samostanu. Arnavti, ki so hoteli pretepsi Srbe s palicami, so vdri v samostan, kjer je prišlo do novih pretegov. Arhimandrit Beković je pritekel iz svoje sobe na dvorišče ter

šala tudi ni poduka v naukih svete vere, akoravno so jo Esenci v tem, samo toliko podučevali, kolikor so se skladali z njihovimi lastnimi nauki. Nekoliko jo je v krščanski veri podučevala tudi Nehušta in pridigarji, ki so obiskovali te kraje. Med temi je bil star mož, ki je slišal Jezusa Kristusa samega učiti in je bil navzoč pri njegovem križanju, in deklica je vneto poslušala njegovo pripovedovanje in učenje.

Poleg tega je bivala mnogo v prosti naravi, in to je bila zanjo izvrstna odgoja. Komaj eno ali dve milji daleč se je razprostiralo Mrtvo morje in rada se je sprehajala ob obrežju, obrobljenem z belimi debli dreves, ki jih je reka Jordan prinašala seboj. Pred njo so se dvigale Moabske gore, za njo pa skrivnosti peščeni griči puščave, za njimi pa druge gore in ona siva pokrajina, ki se razprostira med Jeriho in Jeruzalemom. Cisto blizu je tudi tekel široki in kalni Jordan in njegovi bregovi so bili spomladni odedi v zelenje, kjer so se zibale razne divje ptice. Ob bregovih Jordana je rastlo tudi nešteto poljskih cvetlic, ki so v različnih letnih časih s svojimi živimi barvami krasile celo pokrajino. Z velikim veseljem je Mirijam trgala cvetlice in jih gojila v svojem vrtu. (Dalje.)

je skušal s križem v roki pomiriti besne Arnavte. Arnavti ga niso poslušali, in ker ni hotel ugoditi zahteve, naj spodi iz samostana Srbe, ki so se med tem poskrili, so ga napadli z gorjačami. Šele ko se je arhimandrit zgrudil nezavesten na tla, so odšli Arnavti iz samostana.

OJAČENJE RUSKE VOJSKE NA ZAHODU.

Peterburg, 21. julija. Vsled sklenjene pogodbe z Japonsko bo Rusija zmanjšala svoje posadke v vzhodni Aziji. Pomnožila pa bo ruske garnizije ob nemški in avstrijski meji. Čete se bodo premestile 1. aprila 1911.

NEMŠKI CESAR NA DUNAJU.

Nemški cesar Viljem bo prišel dne 20. septembra na Dunaj, da čestita našemu cesarju k osemdesetletnici. Na Dunaju bo ostal dva dni ter bo nato odpotoval na posestva nadvojvode Fridrika na Ogrskem, kjer bo ostal tri dni ter se bo udeležil lova.

ITALIJANSKO VSEUČILIŠKO VPRAŠANJE.

Austrijski italijanski krščansko-socialni poslanec Bugatto pozivlja v rimski »Tribuni« italijansko dijaštvu, naj ne kompromitira z nepremisljenimi demonstracijami in protesti dela avstrijske vlade in državnega zbora za italijansko vseučilišče. Vse je odvisno od tega, da se v vsakem oziru ohrani dobrohotnost vlade in javnega mnenja napram Italijanom. Bugatto je namreč spoznal, da iridentovske demonstracije v Kopru, Milanu in Rimu nikakor niso izvrstno spričevalo za Italijane v zadnji njihove univerze, ki jo hočejo imeti na avstrijskih tleh. Pa pokazali so svojo iridentovsko barvo in vse hinavstvo je ne bo skrilo.

RUSINI IN POLJAKI.

Ruski narodni krogi se zavzemajo za to, da bi spravili s sveta rusko-poljsko vprašanje. Rusi se na eni strani vedno boje Poljakov, v Avstriji pa nič kaj zadovoljno ne glejajo odločilni krogi rusinskega gibanja v Galiciji. Ruski narodni krogi zato priporočajo, naj bi odstopila Avstrija Rusiji zahodno Galicijo in tisti del Bukovine, kjer stanujejo Rusini. Rusija bi pa zato odstopila tistih sest zahodnih gubernij, v katerih prebivajo Poljaki. Rusija bi potiski zamenjavi ne bila več razvita kot zatiratelj Poljakov, nasproti bi pa bili Poljaki, ki se jim v Avstriji dobro godi, zadovoljni, ker bi se deloma obnovila Poljska.

Hekaj o Jožefu Schnitzerju.

Slovensko liberalno časopisje se je te dni zavzelo za dr. Schnitzera, proti kateremu je bil prisiljen nastopiti Rim, ker uči stvari, ki jih ne more in ne sme širiti katoliški duhovnik in bogoslovec. Sicer je nam prav za prav peto kolo, kar pišejo slovenski liberalni častilci katoliških svetnikov apostolov sv. Cirila in Metoda, ampak kot časniki smo dolžni pokazati dr. Schnitzera in to, kar uči, v pravi luči. Rim ni mogel mirno trpeti, da razširja katoliški duhovnik krive nauke. Naslednik sv. Petra, rimski papež, mora čuvati čisto resnico in obsoditi, kar se ne strinja z njim. »Roma locuta, causa finuta, to je za nas merodajno, če pa ni za svobodomiselce, nas prav nič ne zanima.«

Jožef Schnitzer, je izdal brošuro, v kateri hoče rešiti vprašanje: »Ali je ustvaril Jezus papežto?« Liberalno časopisje je pričelo peti slavospev Schnitzera. Zakaj? Profesor Schnitzer namreč trdi, da Jezus ni ustanovil papežtva.

Pomilujemo učenjaka, ki so ga liberalne puhlice in liberalno kadilo tako premotile, da piše o Kristusu in o Njegovem delu, da je človeško in tako zanikava Kristovo božanstvo v krščanskem zmislu. Nadalje trdi, da Kristus ni misil ustanoviti vere, marveč da je živel pod vtisom, da pride kmalu konec sveta in da mu sledi večno božje kraljestvo. Mož je pobral vse zastarele protestantovske čenče.

Sicer pa Schnitzer s svojimi zmotnimi izvajanjimi ni niti izviren. Prekosil ga je že soc. demokratični teolog Maks Maurenbrecher v svoji knjigi »Iz Jeruzalema v Rim«, v kateri odreka Kristusu celo mesianstvo in pogreva staro judovsko laž, da si je sv. Peter izmisli Mesijev vstajenje.

Liberalno naziranje ponižuje Krista. Sicer se Schnitzer in drugi liberalci še ne upajo trdit, da bi ne bil Krist prinesel človeštvu poleg nauka o eshatologiji (nauk o smrti in posmrtnosti, sodbi, koncu sveta, izveličanju in pogubljenju), ki ga Schnitzer smatra za zmotnega, človeštvu dobrat, a vse, kar je prinesel Kristov nauk dobrega človeštvu, trdi Schnitzer, da so slučajne posledice razvoja, česar Krist ni niti

slutil niti nameraval. Ce hoče biti Schnitzer dosleden, mora priznati, da po njegovem ostane od Krista končno komej ime in »nazareški modrijan« je fantast.

Liberalni teoretički in njihov oboževalec Schnitzer so zato tako spačili Kristovo podobo, ker so prepojeni z monističnimi razvojnimi mislimi in zato sodijo, da se je razvijalo krščanstvo zgolj po naturnih zakonih, ki jih je baje zasledila za vsa verstva verskoprimernalna in zgodovinska veda.

Gotovo, gorčično zrno, se je razvilo v mogočno drevo. Razvoj so gotovo pospeševali tudi zunanjji vplivi, a zunanje vplive zamenjati z notranjo gonilno razvojno silo, zamore le monist. Notranja gonilna sila v krščanstvu je to, kar je nadnaravno, delovanje Božjega Duha, ki oživila. Sam Jezus Kristus je to poudarjal, jasno je označil to notranjo silo kakor tudi razvoj Božjega kraljestva v času Cerkve.

Kristov nauk je gotovo močno eshatološki, ker kaže na kraljestvo, ki ni od tega sveta, ker kaže, da pride k zadnji sodbi, da poplača pravilne in kaznuje krivične. Ta krščanska eshatologija pa je jasna in etično popolna. Tisti, ki pozna in ume duha krščanstva, ve, da zahteva Kristusov nauk najpopolnejšo nravnost od človeka in da je zato mogočno vplival in se vpliva na človeštvo, tako, da se bogotajci ne morejo zavreči po Kristu Učeniku in Bogu zahtevanega nauka o nravnosti in čednosti, ki naj dičijo človeka.

Nadalje hvali Schnitzer protestante, češ, da jih več ne navdaja slepo sovraščvo proti »rimskemu antikristu«. Ton se je sicer tu in tam pri protestantskih teologih ublažil, a protestantski in liberalni kritiki svetega pisma, se drže načela, da trde, česar ne dokazejo, da je vse vtihotapljeno, kar govori svet pismo za katoličanstvo. Schnitzerju se vseč tudi starokatoličani, medtem, ko psuje s prilizovalci tiste, ki priznavajo papežev primat. Prilizovalci naj bi bili torej tisti škofje, ki so morali ob nemškem kulturnem boju n. pr. zaradi svojega prepričanja v ječo! Ubogi Schnitzer ...

V svojih študijah o najstarejši cerkveni zgodovini ne pove Schnitzer nič novega. Ne more zatajiti, da so se prvi kristjani zbirali okoli apostolov, ne more tajiti, da so tvorili duševno središče krščanskih občin škofje in da je že sv. Ignacij nazival škofe očete, vidne Kristove zastopnike. Slep je le, kadar gre za rimsko občino. Še protestantski strogo nepristranski zgodovinar Harnack mu je preveč »papežki!«

Tak je Schnitzer. Njegov nastop kaže, kako potrebno je bilo in kako je upravičeno, da je Papež Pij X. obsodil modernizem, ki vede do Schnitzera heretičnih naukov. Liberalci, socialni demokrati in klosigavedi kako se že nazivajo vsi, ki trobijo v svobodomiselnih rok, proslavljamzdaj Schnitzera in ga proglašajo za mučenika. Naj ga! To je stara navada.

Katoličani vemo, da je avtoriteta potrebna proti takim blodynjam, v kakršne je zašel Schnitzer. Smili se nam, ker je zašel katoliški duhovnik dr. Schnitzer na tista napačna pota, na katerih mu kade najzakletejši nasprotniki katoličanstva. Sicer pa se je Schnitzer s svojimi diletantskimi deli o prakrščanstvu temeljito blamiral v času ko sta izšla dva monumentalna dela o zgodovini prakrščanstva: katoliško od Battifola in protestantsko od Harnacka. V teh delih lahko pritlikavi Schnitzer bere svojo obsodo.

radi dobre košnje pa moramo računati, da bo na živinjske semnje pripeljano veliko manj živine, ker bo kmetom mogoče, da rede doma veče število gove- de kot prejšnja leta. Vsled tega se bodo zelo zvišale cene živini (tudi s pomočjo špekulantov), ter so se v nekaterih krajih tudi že zvišale. S tem pa ni samo prizadet konzument, ampak tudi kmet sam, ki bo skušal pomnožiti svojo živino in jo bo moral drago kupovati. Pri pomanjkanju denarja v kmetijstvu po- menja to že samo na sebi veliko težko- čo. Na eni strani rabi kmet denar v go- spodarstvu, na drugi strani naj pa še nakupuje draga živino. Vendar pa bo ugodna košnja kljub vsemu temu zelo dvignila živinorejo. Na Ogrskem, kjer nam more biti državna skrb za povzdi- go kmetijstva kot zgled Avstriji, je iz- dalo poljedelsko ministrstvo že odlok, ki opozarja na to ugodno priložnost. V najkrajšem času se bo začelo na Ogr- skem vse gibati, da pomnože svojo živinorejo. Pri tem polaga ogrsko polje- delsko ministrstvo posebno važnost na vzgojo bikov in telic, da se okrepi ple- menska živila. Na Avstrijskem bi se moglo istotako mnogo storiti v tem letu za živinorejo, posebno ker ima vlada letno na razpolago šest milijonov krov, ki so določeni samo za živinorejo. Velik korak naprej bi se mogel storiti za živinorejo, ker je letos dovolj krme. Se- veda bi bilo v prehodnem času nekoliko težavno za konsumanta, in produc- centa, ker bi se pač podražila živila, ako bi se jo ne pripeljalo toliko na trg kot doslej in ker se tudi v kmetijstvu zelo rabi denar. Pomnožitev živinoreje je tudi za kmeta precej kočljiva stvar, ker se zgodi v času, ko je živila draga in se ne ve, ako kmet ne bo prisiljen prihodnje leto prodati živilo za nizko ceno vsled neugodne košnje. To bi bila za posamezne kmete znatna izguba. Kljub temu pa bi se moralto to poizku- siti. Pravijo, da se ničesar ne doseže, ako se ničesar ne upa. Ob času dobre košnje pa bi se moralto tudi porabiti priliko, da se loti kmet intenzivnejšega gospodarstva, ter se pripravi tudi za vse slučaje v prihodnjem letu.

Dnevne novice.

+ Redna glavna skupščina S. K. S. Z. se je vršila danes dopoldne v ve- liki dvorani »Rokodelskega Doma«. Ta naša izobraževalna organizacija je raz- vila v poročilih posameznih zvez in v šestih, krepko očrtanih referatih sliko ogromnega izobraževalnega dela, kot sijajen dokaz kako se samo v naših vrstah dela res smotreno in požrtvo- valno za izobrazbo slovenskega ljud- stva, da se ga okrepi za borbo proti tuj- stvu. »Slovenska krščansko-socialna zveza« je na današnji skupščini pokazala zopet velik korak naprej. Armada S. K. S. Z. se množi od dne do dne! Letos skupščina ni bila združena z nobeno manifestacijo, delegati so bili zbrani pri resnem posvetovanju ter si začrtali mnogo novega dela. Predsedoval je skupščini podpredsednik S. K. S. Z. deželni odbornik g. prof. E. v. gen. Jarec, navzoči so bili mnogoštevilni delegati iz vseh slovenskih dežel, tako da je bila dvorana »Rokodelskega Do- ma« zasedena, pozdravljal pa smo na skupščini tudi več naših poslancev: državne poslanke dr. Korošca, Gostinčarja in Žitnika, deželna poslanca dr. Lampeta in dr. Zajca. Podrobno poro- čilo o skupščini, ki je bila zaključena šele ob pol 2. uri popoldne, smo morali odložiti do jutri.

+ Odgovor »Slov. Narodu«. »Slo- venski Narod« priobčuje neko bogekje fabricirano brzojavko, da obiskuje v Celju slovenske trgovce nek možak, ki se pred- stavila kot zastopnik »Gospodarske zveze« v Ljubljani v nemškem jeziku. Ker je do- dičnik, kakor je »Gospodarska zveza« žali- dog šele sedaj izvedela, že preje potoval za »Zvezo slovenskih zadrug«, odnosno za liberalni in hipernarodni »Agro-Merkur«, bi radi vedeli v katerem jeziku se je takrat ta možak trgovcem predstavljal; mogoče v španjolsko-italijansko-švabski mešanci, kakor neki drug zastopnik imenovanih liberalnih organizacij? Torej pometaj najprej pred svojim pragom: »Verband Landw. Genos- senschaften in Laibach!«

+ Izredno skrb ima tržaška »Edi- nost« ne samo za dr. Ivana Šusterši- fa, ampak tudi za njegovega sina. Tr- ţaški slovenski javnosti hvalevredno po »Slovencu« javlja, da je sin g. dr. Ivana Šusteršiča maturiral z odliko ter pristavlja: »Dobro bi bilo, ko bi sloven- skij javnosti tudi povedal, če ta dr. Šu- steršičev sin, ki je dovršil nemško škotsko gimnazijo, zna — sloven- ki!«

Da bo »Edinost« potolažena, pove- no, da sin dr. Šusteršiča zna bolj slo- venščino kot vsi uredniki »Edinosti« skupaj, a je tudi odločno naroden, ta- xo, da je celo s profesorji imel kon-

flikte radi narodnosti. Kljub temu je celo na priznano strogi gimnaziji na- pravil maturo z odliko. Da bi le vsi tr- ţaški Slovenci imeli tako narodno vzgojene sinove, in da bi ves slovenski naraščaj z mislio na narodnost zdru- ţeval vedno tudi resno misel na — štu- dije, kajti s polno usposobljenostjo bo naši narodnosti največ koristil. Ali ni tako teta »Edinost«, da dr. Šusteršičev sin radi tega ni naroden, ker ni kričal, ampak študiral, se je presneto ureza- la, in je le pokazala, kako je neozdravljivo omejena. Trdno upamo, da bo sin dr. Šusteršičev takim omejencem na- pravil še mnogo napotja!

+ Strašne stvari so se zgodile!

Koroške »Freie Stimmen« so v zadnji svoji številki zapisale žalostno notico: »Slovenisch geworden!«, kjer bridko tožijo, da je v Tržiču na Gorenjskem gostilna »Pri fml. Radeckem« od- povedala prostore nemškim društvom in da imajo Nemci v Tržiču samo še gostilno »Zur Post«, v Velikovcu, da je gostilna Čebul prešla v slovenske roke in da je Slovenec Valentin Prolič kupil veleposestvo Petrovrdvor pri Celovcu, ki ima tudi gostilniško koncesijo. Res strašno!

+ Podla pisava. Vsak sodi druge ljudi po svoji lastni notranji kakovosti, zato pa tudi celjski liberalci sodijo pogumne štajerske obstrukcijoniste po svoji lastni propalosti. Znano je, da so celjski liberalni listi vkljub temu, da so zastopniki »Slovenskega kluba« v Gradcu bili le enkrat pri pogovorih z namestnikom Claryjem, ki pa je vsled nepopustljivosti nemške večine potekel brez vsakega uspeha, naprej lagali o večkratnih poganjajih celo z nemško- nacijonalno večino in omahovanju slo- venske obstrukcije. Zakaj so liberalci vsaj med svojimi pristaši vzbujali dvo- me nad vztrajnostjo slovenske obstruk- cije in te dvome spravljali v nemško časnikarstvo, je pač evidentno. Slabiti so hoteli slovensko stališče ter pomagati liberalnim Nemcem, za kajih lju- bezen je dr. Kukovec v deželnih zbornici snubil ob vsaki priliki. V včerajšnji številki »Narodnega Dnevnika« pa je liberalna pisava proti slovenskim poslancem dosegla vrhunc nesramnosti. Ne da bi povedal list kaj določnega, namigava z inferialno zlobnostjo o ne- kem zlatu iz blagajn nemške zadružne zveze, ki je baje pokopal slovensko obstrukcijo. Če je v dr. Kukovcu le še količaj smisla za poštenost, naj za- ukaže mazaču v njegovem listu, da go- vori odkrito, kakor govore pošteni lju- dje. Kdo je sprejel zlato, zakaj je spre- jel, to se naj natančno pove, toda s podpisom obrekovača. Tako se dela med poštenjaki, g. dr. Kukovec, zapom- nite si to za svoje pristaše!

+ »Slovenec« je bil prvi list, ki je poročal o irredentovskih demonstraci- jah, ki so jih uprizorili Tržačani in bersaglijeri v Rimu, pa jih je hotelo laško in nemško avstrijsko časopisje zatajiti. Toda resničnost »Slovenčeve- ga« poročila je potrdil laški list »Giornale d'Italia!« Sicer dementujejo da- nes, da bi bil avstrijski poslanik Mercy zavoljo teh demonstracij pri laški vla- di interveniral, pa vsak vé, koliko je tak dementi vreden.

+ Pojavi laške irentente. Iz Pulja po- ročajo: Te dni so puljski irredentisti zopet pokazali svojo visoko laško (ire- dentovsko) kulturo s tem da so po noči na- mazali nekaj tabel s hrvaškimi napismi. Med drugimi tudi ono Avstrijskega Lloydja. Pa naj še kedо reče da to niso kulturoniči irredentistovskih mazačev se ni dobljilo!

+ V Dalmacijo! Dne 31. julija bo v Makarski letna skupščina hrvaškega kat. akad. prosvetnega društva »Pavlinović« ter se bo ob tej priliki odkrila spominska plošča apostolu hrvatske misli v Dalmaciji, dr. Mihaelu Pavlinoviću na njegovi rojstni hiši. Dobro bi bilo, da se tega dogodka udeleži tudi nekaj Slovencev, katere akademično društvo »Pavlinović« iskreno vabi. Kdor se hoče udeležiti slavnosti, naj naznani to na naslov: Hrv. kat. akad. prosv. društvo »Pavlinović«, — Split. Za Slovence so stroški zelo majhni, ker jih velja samo pot do Splita in nazaj.

+ V šišenskem bajarju utonil. Utopljenega so našli dne 20. t. m. v Zg. Šiški v bajarju 48 let starega delavca Franca Kunstelja, posestnika na Glin- cah št. 4. Kako je notri zašel, se ne ve. Kunstelj zapušča pet otrok. Pogreb bo jutri zjutraj ob 7. uri.

+ Z Gorenjskega. Po kranjsko- škofjeloškem okraju se potika večja ciganska družba, ki išče posebno po župniščih različnih reči v popravilo, posebno kotle za pocinjenje. Njih vis- ljevitost je tako velika, da bi bilo naj- boljše, da bi glavarstvo tem ljudem, ki so tudi otrokom v pohujšanje, pokazalo pot čez mejo. Da si pridobe pri ljudeh zaupanje, pustijo za aro po 20 in še več kron, obljudijo, da bodo napravili delo

za silno majhno ceno, potem pa zelo draga zaračunajo. Ker se vsak boji škandala, se rajše z njimi pogodi. Pod- pirajmo domače obrtnike!

+ Sorško polje pod vodo. Sorško polje je vsled narastle Sore deloma pod vodo. Na polju je mnogo škode.

+ Pivka je prestopila bregove in je doline eno tretjino pod vodo.

+ Prešernovo balado »Povodni mož« je znani skladatelj okrajni glavar g. Viktor Parma v Litiji uglasbil za soli, zbor, orkester.

+ Pastoralna konferenca za ribniško dekanijo, bo v četrtek dane 28. ju- lia ob deseti uri v Ribnici.

+ Tatinska izjema. Vencel Drabek, lesni trgovec v Spodnjem Logatu je imel hranjenih v svoji blagajni 2100 K. Posrečilo se je pa nekemu dozdaj ne- znanemu uzmoviču, odpreti blagajno in iz nje vzeti le 600 K, v svoji veliko- dušnosti pa je pustil 1500 K lastniku. Res izvanreden tat.

+ Dolgo zasledovanega ptička pri- jeli so orožniki na Igu v osebi Andreja Kovača, delavca pri zgradbi ižanskega vodovoda. Mož je osumljen več tatvin, med drugim tudi tatvine pri Alojziju Javoršku, kjer je naredil škodo za 58 kron in pri Francetu Novaku v Imenu, kjer je pokradel za 155 K raznega bla- ga. Zagovarjal se bode pred sodiščem.

+ Smrtnonevarni naslednik prete- pa. V postojansko bolnico so pripeljali težko poškodovanega hlapca Franceta Krebeljna iz Košane. Bil je te dni z drugimi fanti v Dolencu gostilni v Raku- liku. Domu grede, se je na poti sprel s fantom Anton Zormanom. Slednji ga je s polenom tako močno po glavi udaril, da je nezavesten bležal. Rana na glavi je smrtnonevarna.

+ Gluhonemega se je delal 19 let stari delavec Jožef Vrabec iz Dutovja pri Sežani doma. Pri beračenju so ga pa orožniki zasledili in areovali. Vra- bec se je vrgel na tla in bil z nogama in rokama s tako silo okoli sebe, da ga je bilo šele s pomočjo dveh hlapcev mo- goče ukrotiti in oddati sodišču.

+ Imenovanje. Premeščen je c. kr. okrajni živinozdravnik Hugo Turk od živinozdravniškega oddelka kranjske deželne vlade k okrajnemu glavarstvu v Ljubljani in živinozdravnik Peter Mi- klavčič od okrajnega glavarstva v Ljubljani v Kočevje.

+ Spremembra posesti. Urar gosp. Hinko Suttner je prodal svojo vilu »Pavlo« na Hrvaškem trgu pri Šent- peterski cerkvi g. Matiju Kralju, žup- niku v Tunjicah pri Kamniku, za 40 tisoči kron.

+ Kongres slovanskega učiteljstva se vrši letos od 10. do 14. avgusta v Krakovu.

+ Reformo avstrijskega ribištva pripravljajo v trgovinskem ministrstvu na Dunaju. Merodajne oblasti so že do- bile natančna določila glede zasledova- nja in kaznovanja ribarjenja z dina- mitom. Nadaljnje odredbe glede orga- nizacije ribištva in drugih pospeševal- nih pomočkov bodo v kratkem izšle.

+ Otvoritev lokalne železnice Čer- vinjan - Belvedere-Gradež p. Lokalna železnica Červinjan-Belvedere-Gradež p. s postajo Belvedere in postajališči Terzo, Oglej in Gradež se izroči 16. julija 1910 javnemu prometu. Postajo Belvedere se otvorí za vsakovrsten promet (tudi za omejeni prekmorski promet v voznih nakladah), postajališče in nakladališče Terzo za osebni promet, prtljažni pro- met potom naknadnega plačila in ome- jeni promet v voznih nakladah, posta- jališče in nakladališče Oglej za osebni promet in prtljažni promet potom naknadnega plačila in postajališče Gradež za osebni promet in prtljažni promet potom naknadnega plačila. V zdravilišču Gradež se otvorí izdajališče voz- nih listkov in prtljažno odpravništvo c. k. avstr. državnih železnic. Za pre- važanje kosovnega blaga v in iz zdravilišča Gradež se uvede v postaji Bel- vedere prevaževalna služba.

+ Toča na Trški gori. Včerajšna nevihta je na Trški gori pri Novem mestu napravila silno veliko škodo. Peronospora, oidiom in zdaj še toča! Grozno leto!

+ Kriza v zagrebški pekarski obrti.

Poročali smo že v kako težkem polo- žaju se nahajajo zagrebški peki, odkar se je otvorila velika meščanska pekarna. Slednja je kupila moko, ko so bile cene že padle, nasprotno pa so šli peki mlinarjem na lim in so že spomladis skle- nili za jesen velike kupčije po izredno visokih cenah. Vsled tega more meščan- ska parpekarna takorekoč neomejeno konkurirati z ostalimi malimi pekov- skimi obrti, ki se ne morejo nikamor ganiti. Da se na kak način reši ne- vzdržen položaj so peki 14. t. m. skli- cali skupen shod z mlinarji, ki je bil jako obiskan. Predsednik pekovske zveze je poudarjal, da so peki na robu propada, ker ima posamezen 3 do 4 večje obveznosti kakor je vredno nič-

govo premoženje. Ce mlinarji ne bodo nastopili prijateljske poti nasproti pe- kom z ozirom na sklenjene kupčije, potem pride v konkurz 40 do 50 pe- karij, a mlinarji, seveda, pri tem ne bodo prišli do svojega denarja. Enako so poudarjali tudi mnogi drugi govor- niki in zahtevali, da mlinarji privolijo v razveljavljenje sklenjenih kupčij. Mlinarski zastopniki (med drugimi tudi Majdič) so vsi poudarjali, da so pri- pravljeni k raznim koncesijam pekom, a enotnega sklepa ni mogoče storiti, ker se nekateri mlini še niso izjavili. Pravni zastopnik pekov dr. Šik je pred- lagal mlinom, naj se najprvo dožene celokupna svota, diferenc pri pekih, potem naj se od te svote takoj odbije znesek, ki presega ono svoto, ki se je od pekov potom dražbe ne bi moglo izterjati. Za ostalo svoto pa bi moralni mlini dovoliti pekom primerne popuste in ugodnosti za plačevanje. Ako mlini privolijo v to in storirajo kupčije potem bi pekovska zadruga skrbela za poročstvo in točno plačevanje, kar bi mlinom nudilo gotovo korist, a peki bi potem tudi vedeli pri čem da so in bi z vsemi silami izkušali odoleti tež- kemu položaju, v katerega jih je spra- vila konkurenca meščanske parope- karne in ponesrečena spekulacija z mlini. Ravnatelj Guttmann je v imenu mlinarskih zastopnikov izjavil, da isti pod gotovimi pogoji sprejmejo dr. Šikov predlog, nakar se je izvolil odbor 5 članov, ki bo zbral potrebne podatke pri pekih in natančne izjave mlinov. Na- to se še tekmo tega meseca vrši po- noven skupen shod, kjer se bo kon- kretno sklepal.

+ Naša eskadra je došla v torek iz Reke v puljske vode in se usidrala v Fa- sanskem zalivu kjer ostane par dni. Potem se poda eskadra v dalmatinske vode, kjer se bodo vršile, kakor že svoj čas poročano, letošnje velike vaje.

+ V puljskem vojnem arsenalu novo- zgrajena križarka »Admiral Spaun« je dosegla pri prvi poskušni vožnji zado- voljivo hitrost 26 milij. Brez dvoma se bo pri sledenih poskušnih vožnjah ta hitrost še znatno pomnožila. Poskušni vožnji je tudi prisostvoval sedaj na Brionskem otoku bivajoči nadvojvoda Fran Salvator.

+ Spomin na bitko pri Visu. V sredo so slavili v Pulju spomin na sijajno avstrijsko zmago nad Lahom pri Visu. V mor- narični cerkvi se je darovala slovensa sv. maša kateri so prisostvovali vsi vojaški in civilni dostojanstveniki.

+ Uredništvo »Slov. Učitelja« o- pozarja č. gg. katehete na notico v zadnji šte- vilki »Sl. U.« str. 179 ki se glasi: Ured- ništvo prosi ponovno vse gg. veroučitelje, ki imajo k sedanju poizkusnemu podrob- nemu načrtu za pouk kršč. nauka kaj pri- pomniti, da bi pravočasno poslali svoje opazke uredništvu, oziroma taj

— Obesil se je na Primskovem pri Kranju zidar Jožef Javh. Dobili so ga dne 20. t. m. na vrvi pod domačo streho. Cerkev ni imel rad, žganje pa. Kakršno življenje taka smrt. Meseca decembra lanskega leta se je obesil njegov brat Janez Javh. Na Primskovem bo treba napraviti posebno pokopališče za pijke samomore. Žalostno pa resnično!

— Vsiljivost liberalcev Kranju. Nele po liberalnih, ampak tudi po gostilnah naše stranke sta poslali podružnici Ciril-Metodove družbe nabiralnike z naročilom da jih vsi morajo imeti na mizi. Naš gostilničar Jernej Ručigaj, ki ve, da ta angeljšek pozira denar za liberalno organizacijo, se je ženski, ki ga je prinesla, lepo zahvalil. Vrnejo ga še drugi.

— Strela je udarila v torek 19. t. m. v „Rožmanov“ kozolec v Suhadolah pri Komendi. Bilo nekako ob pol 7. uri zvečer. Strela je bila tako močna, da je razklala steber in da so posamezni kosti leteli daleč na okoli. Bliskoma sta bila dva okna kozolca zavita v ognjen plasč. Rešiti se je dallo 3 „štante“ pšenice, 2 pa sta pogorela. Na pogorišču je bilo kar kupe sežganega žita. Da je bilo dosti radovednežev zraven, se samoobsebi razume. Čuditi se je bilo mladini, ki je prav pridno podirala stebre in posebno enemu mladeniču, ki je takoj v začetku zamogel s svojo spremnostjo en steber podreti. Clovek res ne ve, kdaj in kje ga čaka nesreča. — Očividec.

+ Razpis učiteljskih služb. Na štirirazredni ljudski šoli v Starjem trgu pri Ložu se razpisuje s tem mesto učitelja v stalno nameščenje. Prošnje do 16. avgusta. Na dvorazrednici v Štreklovcu (črnomaljski okraj) je razpisana nadučitelja služba. Rok 10. avg. — V istem okraju se bo oddala učiteljska služba na enorazrednici v Talčjem vrhu. Prošnje do 7. avg. — Na štirirazredni ljudski šoli v Dolenji vasi pri Ribnici se razpisuje eno učiteljsko mesto za moške prosilice do 25. avg. — Na 5 razredni ljudski šoli v Krškem se razpisuje učiteljska služba v stalno oziroma začasno nameščenje za moške prosilice. Prošnje do 15. avgusta.

— Pomanjkanje stanovanj v Građevu. Iz kopališča Gradeža se poroča, da morajo številni gostje, ki iščejo stanovanje po cel dan, odpotovati zvečer v Oglej, da dobe prenočišče. Splošno se toži vsled pomankanja hotelov.

LEON XIII.

Včeraj dopoldne je bila v sikstinski kapeli slovensa sv. maša zadušnica po pokojnem papežu Leonu XIII., ki je umrl pred šestimi leti. Pri zadušnici so bili papež, mnogo kardinalov, kakor tudi poslaniki inozemskih držav na Vatikanu.

Štajerske novice.

— Umrl je v Dravogradu č. g. kurat Jožef Korošak, ki je bil radi bolezni že dalje časa na dopustu. Rojen je bil 26. februarja leta 1878. V mašnici je bil posvečen 25. julija 1905. Pogreb bo v petek ob 10. uri dopoldne.

— Štiridesetletico mašnista obhajajo danes 21. julija mnogočaslužni č. gg. lavantske škofije in sicer: Černko Jožef (Vuhred), Hirti Franc (Slivnica pri Mariboru), Janžekovič Lovro (Veržej), Jurčič Jožef (Vuzenica), Kelemina Matija (St. Ilj v Slovenskih goricah), Kreft Alojzij (Ponikva), Meško Martin (Kapel), Pollak Franc (Dunaj), Skorjanc Franc (Gomilsko) in Zmazek Fr. (Sv. Benedikt v Slovenskih goricah). — Vrlim gospodom daj Bog dočakati zlato in za njo biserno sv. mašo, škofu v veselje, narodu v blagor, gospodom v čast.

— Shod dr. Korošca. V nedeljo, dne 17. julija je imel pri Sv. Florijanu ob Boču državni in deželní poslanec dr. Korošec političen shod, ki je bil dobro obiskan. Poslanec je obrazložil zborovalcem zadnje dogodke v politiki in v državnih zbornicah.

— Šestdesetletico svojega življenja praznuje ta mesec ravnatelj mariborskega učiteljsča Henrik Schreiner.

— Trebuhpriparal. Viničar Andrej Märtz ki je bil v službi pri Elizi Zelenik v Karčovini pri Vurbeku in je bil rojen 1. 1879. v Strajni, se je sprl 17. julija z viničarjem Jurijem Wesiagom. V prepirci je potegnil Wesiag nož ter z enim sunkom priparal Märzu trebuhp. Märza so brezzavestnega prepeljali v ptujsko bolnišnico.

KOLERA NA JAVI.

Trst, 21. julija. Okrožnica tukajšnje pomorske oblastijavlja, da se bo napram vsem proveniencam iz Jave postopalo po postavnih določilih, ker se je v Bataviji in drugih krajih Jave pojavila kolera.

IVAN ORTH.

Bivši poveljnik polarne ekspedicije »Belgia«, Leceinte, ki je sedaj ravnina

telj observatorija na Uceli, izjavlja, da je po zimi leta 1899. govoril v Kordiljereh z Ivanom Orthom. Leceinte je zapustil v Santa Cruzu ladjo in potoval v Argentinijo. Tam je 500 km oddaljen od vsake kulture videl naenkrat v pragozdu tolpo psov. Ker jim je sledil, je naletel tudi na njihovega lastnika, ki je bil mož nenavadno izobražen. Govoril je štiri jezike ter je živel popolnoma samotno. Po ilustracijah v časopisih je Leceinte takoj spoznal v tujcu Ivana Ortha, nekdanjega avstrijskega nadvojvodo Ivana Salvatorja. Ostal je pri njem 8 dni ter je pozneje opisal svoje doživljaje v knjigi »Potovanje v Patagonijo«. Ortha je našel v bližini meje med državama Argentinijo in Čile.

Ljubljanske novice.

— Ij Umrl je danes v deželni bolnici gosp. Friderik Kollmann, brat tukajšnjega trgovca gosp. Roberta Kollmanna.

— Ij Kegljanje starejših članov ljubljanskega Orla in njih prijateljev ter znancev se prične v petek, dne 22. t. m. točno ob 8. uri zvečer na kegljišču »Rokodelskega Domca«.

— Ij Posledice zaspansosti. Ko je prišel v nedeljo zvečer nek pleskar v Fortunovo gostilno na Vodovodni cesti, je popustil svoje kolo na dvorišču in v gostilni zaspal. To priliko so porabili trije rokodelski pomočniki in se s kolesom vozili. Pleskar jih je, ko se je prebudil, poklical na odgovor, ti so ga pa iz hvaležnosti pretepli s palicami. Ko se je pozneje hotel pleskar odpeljati, je opazil, da so mu prezane vse cevi na kolesih, vsled česar ima 47 kron škode. Zadeva pride pred sodišče.

— Ij Umrl je danes zjutraj gimnaziski profesor g. Ivan Ozme, star 31 let.

— Ij Na opazovalni oddelek deželne bolnice so prepeljali danes Petra Braniča iz Spodnje Šiške.

— Ij Umrla je gospa Terezija Samiec, vdova bivšega zdravnika v Višnjigori.

— Ij S sabljo jih je nagnal. Predvčerajšnjim popoldne se je igralo na nekem vrtu na Tržaški cesti več otrok, med katerimi je bil tudi desetletni Avgust Zajec. Kar se pridrvi s sabljo med nje 14-letni Ivan Lasnik in jih začne pretepati. Ko so bežali, je dohitel Zajca in ga oplazil s sabljo po desni roki, a ga je k sreči na kazalcu le lahko poškodoval.

Spominjajte se pri vseh prireditvah, pri vseh veselih in žalostnih dogodkih „Slovenske Straže“!

Telefonska in brzojavna poročila.

AVSTRO-OGRSKI POSLANIK V RIMU POKLICAN NA POMOC ZOPER »SLOVENCA«.

Trst, 21. julija. »Piccolo« se danes na uvodnem mestu ponaša s tem, da je sam avstro-ogrski poslanik v Rimu, Merey, dementiral poročilo »Slovenca« o demonstracijah tržaških izletnikov v vojašnici bersaglijerov v Rimu. »Piccolo« in gospod Merey, ki s tem obenem dementujeta laške liste same, dokazujeta prav s svojo vnemo, da bi vse zatajila, da je res, kar smo pisali. Povedljamo: Ko so tržaški izletniki z generalom in častniki ogledovali trofeje bersaglijerskega polka v boju zope, per Avstrijo, so vzklikali proti Avstriji! Za to bodo pa dobili univerzo. In ker hoče vlada Lahom na vsak način dati univerzo, zato pa je naročila svojemu poslaniku v Rimu, da ireditovske demonstracije Tržačanov z bersaglijskimi častniki zataji.

(Stalni dopisnik »Reichsposte« poroča 20. t. m. svojemu listu, da so Tržačane spremili bersaglijeri na kolodvor, kjer so se Tržačani in bersaglijeri objemali in poljubovali. Profesor Coretti je Tržačanom prodal neko ireditovsko pismo pesnika Gabriela d'Annunzio, ki proslavlja Istro, hrepenečo po materi Italiji, za 300 frankov. Profesor je napravil »kšeft«, Tržačani pa so odnesli relikvijo pobožno domov. »Gioriale d'Italia« se je od Tržačanov poslovil s fazo, da »Rim neprestano zdihuje po Trstu in ga kakor mati kliče vedno k sebi«. Gospod pl. Merey priznava, da je nastopil zoper nek ireditovski oklic društva »Trento e Trieste«, sicer pa ni ničesar videl... Na kolodvoru v Rimu so se govorili ireditovski govorji. »Piccolo« pozivlje državno pravdinstvo, naj nikogar ne preganja, ker je sam Merey bil tako galanten, da ni nicesar videl. Iz vsega tega se jasno razvidi, da je bilo naše poročilo popolnoma točno in je neodrešene brate hudo

zadelo, pa tudi — avstrijsko vlado. Op. uredn.)

KONFERENCE HRVAŠKIH POSLAN. CEV.

Budimpešta, 21. julija. Hrvaški poslanci bodo imeli danes konferenco, da določijo svoje stališče napram indemniteti. Sklenili bodo, da votirajo indemnitet. Izjavili bodo, da glasujejo za indemnitet, ker upajo, da bo vlada upoštevala zakone in njihove pritožbe.

ČEŠKI KONSERVATIVNI VELEPO. SESTNIKI.

Praga, 21. julija. Včeraj so imeli češki konservativni veleposestniki večurno posvetovanje v palači bivšega ministrskega predsednika grofa Thuna. Predsednik zborovanju, grof Clam-Martinitz, je referiral o političnem položaju in o narodno političnih vladnih predlogah. Poročal je tudi, o pomladanskem akciji za delavnost češkega deželnega zbora. V debati, ki je sledila temu referatu, so se določili predpogojji za delavnost deželnega zbora. Debatno se so se udeležili skoro vsi navzoči. Deželni nadmaršal princ Ferdinand Lobkovitz je takoj poročal o uspehu posvetovanja ministrskemu predsedniku baronu Bienerthu. Posvetovanje je bilo proglašeno kot tajno, zato niso znani sklepi. Na vabilih posvetovanja ni bilo označenega dnevnega reda, pač pa zapisano: »K važni in zaupni seji.«

ITALIJANSKI VOJNI MINISTER ARETOVAN.

Rim, 21. julija. Iz Vincenze se poroča: Italijanski ministra, ki se je peljal s senatorjem Fogazzaro iz Posine v smeri proti obmejni utrdbi v Avaldiju na spreهد, so aretovali karabinieri. Šele, ko se je vojni minister popolnoma legitimiral v Posini, so ga izpustili.

ŠPANSKI REVOLUCIJONARJI SE VRAČAJO DOMOV.

Pertignan, 21. julija. Mnogo španskih revolucionarjev se je včeraj vrnilo vsled dovoljenja vlade domov na Špansko.

TŠRAJK ŽELEZNIČARJEV NA ANGLEŠKEM.

Newcastle On Tyne, 21. julija. Štrajk uslužencev severno-vztočne železnične družbe se širi tudi na jug. Sedaj stavka 25.000 železničarjev. Vzrok štrajka je, ker je bil odpuščen neki železniški delavec.

IZSTOP IZ CERKVE.

Rim, 21. julija. Znani poslanec abbe Murri je včeraj slekel duhovniško sukno in izstopil iz katoliške cerkve. V kratkem odpotoval v Berolin in kongresu »prostega krščanstva«.

RADI DVODOBAJA BRAT IN SESTRA V SMRT.

Praga, 21. julija. »Narodni Listy« javlja iz Tarnopola, da se je ondi vršil dvoboje med nekim honvednim ritmojstrom in nekim rezervnim častnikom iz Prage. Ritmojster je mrtev. Vzrok dvoboja je bila ritmojstrova sestra, ki se je po dvoboju odpeljala ter se zastrupila.

BALKON SE JE PODRL. — 20 ljudi PONESREČENIH.

Milan, 21. julija. V Castella Monte se je podrl balkon neke gostilne, na katerem je bilo 20 oseb. Padli so v globino. 9 oseb je težko ranjenih. Nekemu gimnaziju je zlomilo vrat.

UMOR IN SAMOUUMOR ČASTNIKA.

Rim, 21. julija. Pri korzu na otoku La Madalena je ustrelil mornariški častnik Avgust Baffigo dvakrat z revolverjem na nekega občinskega svetnika, ki je zmagal v nekem zasebnem procesu proti njemu. Ranil ga je smrtno. S tretjim strelom se je častnik sam ustrelil.

EKSPLIZIJA V FRIEDRICHSHAFNU.

Friedrichshafen, 21. julija. Sodna preiskava v zadevi eksplizije karbonidne tovarne je dognala, da je ekspliral nek acetylénov akumulator, kar je povzročilo splošno eksplizijo.

ZIVINSKA TUBERKULOZA V NEM. ČIJI.

Hamburg, 21. julija. »Hamburger Fremdenblatt« poroča iz zanesljivega vira, da je došla v Nemčijo živilna, ki jo je zavrnil odbor na svetovni razstavi v Buenos Aires kot okuženo. Vlada je poslala takoj posebno komisijo v Hamburg, ki je odredila, naj se živila zakolje in natančno preišče. Uspehi preiskave so še tajni. Bržkone pa se je konstatirala pri 60 do 70 živalih zelo razvita tuberkuloza.

MORAVAN REKTOR UNIVERZE V ŠVICI.

Brno, 21. julija. Iz Freiburga v Švici se poroča, da je na tamkajšnji katališki univerzi izvoljen za rektora p. Vincenc Zapletal, rojen na Moravskem.

Na tej univerzi sodeluje kot vseučiliščni profesor saški vojvoda princ Maks.

STRAŠNA SMRT.

Lipsko, 21. julija. Župan v Altenburgu, Klingner, si je hotel ogledati žago. Pri tem ga je zgrabilo krožeče žagino kolo, in mu odrezalo glavo.

VELIKA POVODENJ.

Kišenjev, 21. julija. Vsled velikih nalogov je mesto pod vodo. Ljudje beže skozi okna. Več hiš se je podrlo.

KOLERA V PETERBURGU.

Peterburg, 21. julija. Kolera se širi. Pojavilo se je 20 novih slučajev kolere.

Razne stvari.

Neva metoda za spoznavanje zločincev. Znani kriminalni antropolog Bertillon v Parizu je objavil nov sistem, ki naj bi služil za lažje spoznavanje mednarodnih zločincev. Kot podlaga novi Bertillonovi metodi služijo lasje. Ker rabijo različni narodi za načinje označbe barve las različna imena, je Bertillon sestavil več tabel, v katerih so razvrščeni lasje natančno po njihovih nuancah barve. Iznajdelj zbirajo laze iz celega sveta, in ravno pred par dnevi je dobil večjo pošiljko iz Tunisa. Ne samo barva las, o kateri se razpravlja do najmanjših razlik, ampak tudi debelost posameznih las in struktura se vpošteva v novi Bertillonovi metodi.

Damam je en klobuk premalo. Neumorni so iznajditelji novih ženskih klobukov, kar se mora priznati. Že se je v Parizu zopet pojavila nova moda, ki je sicer nekoliko drzna in fantastična, vendar pa ima lepo bodočnost, kakor se zatrjuje. Novi ženski klobuk obstoji pravzaprav iz dveh, namreč iz velikega kot reta in manjšega kakor kaka avba. V starih časih so imele, kakor znano, ženske navado, da so doma pokrivale lase z več ali manj koketno čepico, na katero so povezuile kar svoj klobuk, ako so šle ob doma. Ta staro nekdanja moda je našla posnemalno v novi. Novi klobuk je velikanski, širok in visok, kolikor si more le predstavljati moška domišljija. Izpod klobuka gleda koketno čepica, narejena iz velikih čipk in obrobljena s črnim žametovim trakom. Čepica je podobne oblike kot so kopalne in nasprotje med njo in visokim, obširnim klobukom vpliva menda zelo blažilno na oči, kakor se zatrjuje. Nova moda bržkone ne bo

Socialni demokrati — delodajalci. Pred časom smo poročali na kratko o letnem zborovanju socialnodemokratske osrednje zveze avstrijskih konsumnih društev na Dunaju. Ob tej priliki smo tudi zapisali, kako izzemajo socialni demokrati svoje uslužence po konsumih, v katerih morajo delati tudi po 16 ur na dan. »Rdeči Prapor« se je obregnil ob nas, češ, da samo obrekujemo brez vsakršnih dokazov. Da pa bo g. E. Kristan bolj verjel resničnosti naših poročil, navajamo, kaj piše socialnodemokrški list »Zeitrad« v poročilu o omenjenem zborovanju. V tem poročilu stoji: »Nekaj besed pa bi še pristavili k poročilu. V poročilu osrednje zveze je tudi odstavek o nastavljenih in delovnem razmerju; dotični podatki so predragoceni, da bi jih preizlili. Glede na delovni čas v različnih društvih je sledče poročilo: Delovni čas znaša tedensko: v 12 konsumnih društvih do 48 ur, v 3 društvih od 48 do 54 ur, v 26 od 54 do 60 ur, v 69 od 60 do 66 ur, v 63 od 66 do 72, v 58 od 72 do 78 ur, v 27 od 78 do 84 ur, v 19 od 84 do 90 ur, v 5 od 90 do 96 ur, v 2 nad 96 ur. Mislimo, da k temu ni veliko pristaviti; ti podatki veliko govore.« Torej socialnodemokrški list piše v poročila tako. Torej socialni demokrati imajo konsumna društva, v katerih morajo delati nastavljeni tudi po 16 ur na dan in še več. To je res zelo socialno! Ker pa so naši slovenski socialni demokrati zvesti pristaši židovskega dunajskega centralizma (Nekateri že vedo zakaj!), jih ravnotako kakor nemške srodruge zadeva očitanje, da so prijatelji delavstva samo tam, kjer vidijo, da se mu ne more pomagati, kjer pa imajo moč, tam pa se ta ljubezen neha. Ako imajo socialni demokrati resen namen pomagati delavstvu, naj uvedejo red v svojih podjetjih. Med socialno demokraskimi besedami in dejanji pa je bil in je vedno velik razloček.

Zetev in vreme. Iz vseh pokrajij prihajajo neugodna poročila o žetvi vsled deževnega vremena. Komaj so nekateri kmetje poželi žito, ki ga je bilo itak že malo vsled neprestanega junijevega vremena, so nenačne plohe premočile ne samo na polju ležeče žito, ampak tudi poškodovale onega po kozolcih. Dokler je bilo vreme bolj hladno, škoda še ni bila tolka. Sedaj pa je nastopilo gorko soporno vreme, ki zelo škoduje požetemu žitu, ker povzročuje izrastke ter tako uničuje zrnje. Pa ni samo žito ogroženo vsled neugodnega vremena; na tisoče oralov travnikov se je pokosilo v bolj goratih krajinah v posnejšem času in v mnogih krajinah preti kmetom nevarnost, da segnijo seno na travnikih. Tudi vinogradnikom preti vsled vremena slaba letina. V mnogih vinogradih je pobila toča. Toda to še ni vse. Trta rabi gorko in suho vreme, ako se hoče, da uspeva in rodi. V deževnem vremenu se grozdje, kolikor ga je še ostalo na trtah ne more razvijati in vsled prevelike moči se kmalu prikažejo trne bolezni, kakor peronospora in druge. Sadjereja in čebeloreja trpi vsled neugodnega vremena. Kometovo leto pač ni kmetovo!

Strahovito blamarana nemška prevzetnost c. kr. uradnikov.

Ko so se 19. julija popoldne nekateri ljubljanski romarji vračali s svetih Višarij domov, so zahtevali vozne listke iz Trbiža do Ljubljane samoposebi umevno v slovenskem jeziku. C. kr. uradnica pa, koje dolžnost je, da vsakemu postreže, se je kratkomalo izrazila, da slovensko ne razume, oziroma da se mora na trbiški postaji govoriti nemško in samo nemško. Pripomniti moramo, da dotična gospodična razume dobro slovensko, kajti postregla je že nekaterim, ki so zahtevali vozne listke samo v slovenskem jeziku. Ko se je pa neki gospod približal okencu in uljudno zahteval vozni listek v svojem materinem jeziku, se je c. kr. uradnica tako razburila, da je meni nič in tebi nič zaprla okence, češ: »Mi smo tajčarji in vaše šprape ne razumemo.« Protestiral je dotični gospod in zahteval njeno velecenjeno ime. Pa, oh, neverjetno pa vendar resnično: odgovorila mu je: »Schmarn!« Lahko da jo je bilo sram, da se piše Schmarn, po domače »šmorn«, med tem ko se ji je gospod predstavil, upajoč, da bo c. kr. uradnica imela toliko poguma in uljudnosti, da se tudi ona predstavi. Občinstvo, ki je prisostvovalo, je odločno protestiralo proti protipostavnemu postopanju c. kr. uradnice. Ker

pa gospodična sama ni bila kos enemu samemu romarju, prišlo ji je na pomoč drugo uradniško osebo. Sami Nemci, bolje rečeno nemčurji. A vsakemu se je povedalo, kar mu je šlo, tako da niso znali drugače odgovarjati, kakor: »Pojdite v Srbijo!« »Vi pa v Prusijo!« se je odgovorilo. Torej »Pojdite v Srbijo!«, tako odgovarjajo c. kr. avstrijski uradniki, tako šikanirajo in dražijo slovensko ljudstvo! O ti presneti rajhovci! Kaj pa sploh delate tu v Avstriji? Idite, idite v blaženo Prusijo! Se vam morda cedijo sline po njej? Saj ste usluženci c. kr. državne železnice in kot taki se lahko peljete zastonj ... in tam ostanite za vedno. Saj ideal vam je le Prusija, kjer se cedita med in mleko za avstrijske Nemce, ljubljenčke Bienerthove vlade. Nekemu uradniku, grozecemu, da pošlje po policijo, se je tudi pošteno odgovorilo, tako da je z dolgim nosom odšel, kakor je nepoklican prišel, dasiravno je častnik v rezervi, kakor se je sam izrazil. Lepo je bilo videti, kako je nemški c. kr. uradnik reteriral, bože moj, pred enim samim Slovencem! Občinstvo ga je krstilo za drugega Don Kišota. Sedaj pa pride dogodek za bogove. Neki pangerman pride na pomoč triškemu železniškemu osebu. Ponosno izvajajoče reče Slovencu: »Hier wird nur deutsch, wenn sie wollen, auch französisch gesprochen, nicht aber slowenisch.« Tu je pa naletel, da bo pomnil on in vsa pričajoča nemška Gemeinbürgschaft, kaj se pravi izzivati Slovence. Slovenski gospod ga nahruli v čisti francoščini in mu jih pove take, da bi moral od jeze in sramu skočiti iz kože — pa mož niti trohice ni razumel francoskega. Stal je, kakor bi bil pribit, in ni vedel, ali se nahaja v Parizu ali na triškem kolodvoru. »Vidi se, da ste ena velika surovina, po domače en osel. Z vam primernim pozdravom se klanjam, gospoda nemška«, zaključi naš gospod, se obrne in zapusti nemško gospodo, ki stoe kakor politi kužki. Od slovenske strani se razlega vesel smeh in živijo. »Lassens die Leut schnell einsteigen,« ukazuje poparjeni postajenčnik. Med splošnim veseljem in zabavo nad to prekoristno lekcijo nevedni nemški gospodi smo vstopili. Komaj smo v vozeh, že zadoni navdušena pesem: »Hej Slovani« in »Naprej zastava Slave«. Usluženci morajo hitro zapirati vrata vozov, a takoj se odpro vsa okna in močno slovenska himna je donela po triškem kolodvoru. Vlak se začne premikati. Navdušeni »Zivio!« zadoni iz vozov. Nemci na kolodvoru se prijemajo za nosove, da se dejansko prepričajo, v koliko so jim zrasli po tej strahoviti blamaži in da pokažejo svojo kulturo. Ne vdajmo se! Slovenec bodi gospod na svoji zemlji! Vozne listke smo vši dobili v slovenskem jeziku!

Književnost.

Dr. P. Albert Kuhn O. S. B.: **Allgemeine Kunsts geschichte** mit ästhetischer Vorschule als Werke der bildenden Künste. — V tem delu so zajete snovi iz upodabljalnočne umetnosti, osobito iz stališča zgodovine, tehnike in estetike; obseg 3 zvezke, vezano v 6 elegantnih knjig s 5572 ilustracijami in velja popolnoma novo, mesto 210 kron, samo 138 kron. V zalogi je le še par izvodov za to antikvarično ceno. Dobi se v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani.

Vodnik marljanski. Navodilo za pravilno vodstvo Marijinih družb. — Cena 3 K 20 vin. — Knjiga je že davno zaželjena in nujno potrebna vsakemu duhovniku, ki vodi Marijino družbo ali jo želi šele vpeljati ali se sploh zanima za mladinsko organizacijo. Pisana je, — kakor pravi škofija aprobacija, — živahno, praktično, z veliko ljubezno. — Dobi se v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani.

Cerkveni letopis.

Posvečenje nove farne cerkve v Prečni, 13. junija 1910.
(Konec.)

Jedne skrivnosti, cenjeni čitatelji in čitateljice, pa zdaj ne morem več priskrbiti! Sveti obredi posvečenja so me v srcu ganili! Dolgo časa sem se junashko premagoval, pri povzdiganju pa sem se vdal — solzam! Da jih prikrijem, sramežljivo pobesil sem glavo. Kaj pa je vendar bilo? Spominjal sem se zadnjega majnika leta 1907. Istega leta bral sem šmarnice v cerkvi o lurdskem božjem potu, 6 Bernardki, o župniku

Peyramalu, kako je zidal novo cerkev v Lurdu, katero je posvetil tarbski škof. In ravno zadnji dan šmarnic bral sem o posvečenju cerkve in o veličastni procesiji z Najsvetejšim. Pri tej procesiji pa ni bilo Bernardke, pa tudi ne župnika Peyramala, ki je novo cerkev zidal! Sirotica Bernardka je že moral davnno pred v bolnico. Župnik Peyramal pa je ležal v svoji sobi na smrtni postelji! Da bi videl krasno procesijo, se skuša skloniti, a revček omahne vsled slabosti! Tako je opešal, da ga tudi niso smeli dvigniti! ... in videl ni procesije!

Ko to berem na prižnici, zgane se mi srce bolestno in usoden glas v njem mi pravi: »S teboj bo tudi tako! Cerkev zidaš, a pri njenem posvečevanju te ne bo.« Odkod vendar ta strašljiva misel? Od tod! Ko smo tekom let napravljali gradivo in dovaževali, sem tudi sam, da navdušim druge še bolj, poprijel za vsako delo: gasil apno, prevracačev z drugimi pretežke vozove peska, nakladal kamen, les, opcko in drugo, pa zares in z vso močjo, tako, da so me dobri farani semintje opomnili, da ne smem toliko trpeti, ker nisem vajen dela; če tudi sem močan, se bom pokončal, tudi svoje sanje so mi pripovedovali, da sem zbolel, ponesrečil ali celo umrl! Tako sem imel srce pripravljeno za isti glas, ki me je trpko zadel! To srčno bol sem nosil v sebi zaprto tri dolga leta, pa nadalje delal za cerkev in druge navduševal, sicer v nadi, pa tudi v vednem tihem strahu, ali jo dogradim ali ne. Pogostokrat me straši slutnja, da več ne učakam prihodnega majnika! Zgradba pa se je dvigala srečno kvišku. V letih 1907 in 1908 smo jo dozidali. A dne 26. svečana leta 1909. me vsled napora, truda in skrbi, pa tudi božje volje vrže smrtna bolezna na mrtvaško posteljo! Zdaj, mislim si, je prišla tista ura! in moja slutnja se uresniči! Poklicali so mi zdravnika. Ta spozna nevarnost, dvolni, da preživim še noč! V treh dneh tedaj prišel sem na rob življenja! Kot večak hitro odredil zdravila pa ravanje in poslednje sv. zakramente. Po božnji farani pa molijo zame v farni cerkvi in podružnicah prav goreče! In zdravniško pomoč je Bog blagoslovil na priprošnjo sv. Antona. Mil. gospod prošt so me tolažili, rekoč: sv. Anton vas ne bo pustil umreti! Prebil sem noč in zjutraj mi je — odleglo! Obrnil sem trudno glavo proti nebui in vzdihnil tiho: O Bog, kako si dober! ... In zdaj? Predvečer je posvečenja, vigilija svetih mučencev in sv. Antona! Nekdaj so jih obhajali ponochi z molitvijo, čuvanjem in postom! Tudi meni se tako spodobi... Neizmerno hvalo sem dolžan Bogu! Moliti imam pa tudi še mnogo! še za danes, pa oficij na čast sv. mučencem! pa spet treba preskrbeti za drugi dan. Deset bo ura, v staro cerkev grem, v bližini svetih ostankov opravim molitve od dneva, pa oficij tudi sv. mučencem na čast. Ura je že precej nad polnoči, zamislil se na presrečni dan... pa vmes podremljem malo. — Kar se oglesi zvon, dan zazvonil je cerkev... potem pa so slovesno zvonili in pritrkavili, jaz pa sežem po brevirju in molim zopet: jutrnice, hvalnice in druge ure na čast sv. Antonu... To je bila skrivnostna, sveta, posvečena noč zame mimo vsake druge, ne pozabim je nikdar! Celo dopoldne pri svetih opravilih se je srce gibalo v meni hvaležnosti, a slednjič, ko so škof v novi cerkvi med sv. mašo povzdignili presv. Rešnje Telo in Kri, me je premagalo, spominjal sem se prav živo zadnjega majnika leta 1907. in 2. sušca leta 1909., polile so me solze... Zdihnil sem zopet tiho: O Bog! kako si dober! Milost si mi dal preboleti tako nevarno bolezno, doživeti presrečno noč! učakati posvečenja dan! Še več: Mašniško oblečen nosil sem svetinja pri slavnostnem sprevodu v novo cerkev, celo sv. Rešnje Telo sem podal škofu v roke za procesijo in zdaj klečim pri prvi sveti maši v novi cerkvi, ne truden. — ne zaspan, marveč čil in močan, če tudi sem še tešč in nisem spal — o predobri Bog! koliko sem Ti... dolžan!

Po sveti maši je bilo darovanje za novo farne cerkev, ki je trajalo dolgo časa in zneslo sveto 417 kron. Bog povrni stotero! Nato so škof podelili zakrament svete birme 180 birmancem. Ti bodo imeli lep spomin na posvečenje nove cerkve in na sveto birmo, posebno še tisti, ki so pri njej prejeli ime sv. Antona. Po vsem opravilu se je zbralo v župnišču ob pol 2. k obedu 50 gostov. Mil. gosp. prošt so imenom vse duhovščine kaj lepo voščili god prevzvišene-

mu gospodu knezoškofu. Jaz pa sem se jim zahvaljeval za orjaško delo posvečenja nove cerkve in dobrohotno podelel svete birme. Tudi cerkvenemu patronu sem vnovič izraževal zahvalo za naklonjenost — kakor tudi darežljivim duhovnikom, svetni oblasti, dobrim faronom in drugim po vrsti.

Dopoldne bilo je še povoljno vreme, med sveto birmo je pritisnil dež, popoldne pa je bilo oblačno in temno, pomagali smo si kaj lahko s tem, da smo prižgali med obedom svitlo električnega luča in tako svedočili, da v Prečni tudi na svetnem polju napredujemo! Zvečer smo Prevzvišenega spremlili na kolodvor ter jim prav iz srca voščili srečno pot!

Slednjič se vsem dobrotnikom naše nove cerkve najtopleje zahvaljujem in se v prihodnje tudi še prav lepo pripomorem. Tudi za vse čestitke svojim duhovnim tovarišem, kakor tudi svetnim prijateljem in znancem in slavnemu občinstvu sploh, izrekam prešrno zahvalo! — Blagoslovi Vas dobr Bog vse!

Šmidovnik Anton, župnik.

Meteorologično poročilo.

Višina n. morjem 306,2 m, sred. zračni tlak 736,0 mm

	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetar	Nebo	Padavin v 24 urah v mm
20	9. zveč.	735,5	15,6	brezvetr.	jasno	
21	7. zjutr.	37,5	13,5	sl. jvzh.	oblačno	28,2
	2. pop.	36,3	24,8	sr. jug	del. obl.	

Srednja včerajšnja temp. 18,9°, norm. 19,9°.

Včeraj od 4—5 ure popoldne močna nevita.

TRZNE CENE.

Cene veljajo za 50 kg.

Budimpešta 16. julija.

Pšenica za oktober 1910	.	.	9,46
Pšenica za april 1911	.	.	9,72
Rž za oktober 1910	.	.	7,06
Oves za oktober 1910	.	.	7,17
Koruba za avgust 1910	.	.	5,49
Koruba za maj 1911	.	.	5,57

Efektiv:

2086 1-1

Pepina Ozmc rojena Pfeifer, naznanja v svojem in v imenu svojih sinčkov Mirana in Borisa kakor tudi svojih sorodnikov, prijateljem in znancem pretužno vest, da je njen nad vse ljubljeni, nepozabni soprog in dobrì oče, ozir. sin, brat, svak in zet, gospod

Ivan Ozmc

gimnazijski profesor

včeraj ob 9. uri zvečer, po daljši in mučni bolezni previden s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega ranjkega bo v pet

Ali ste že odposlali položnico „Slovenski Straži“?

N. F. Schaffer

nadzornik c. kr. državne železnice v Beljaku prosi, da se mu dopošije 11 škatelj tako izbornu učinkujocih
3281

Salmijakovih pastil

(kašči lajšajočih, silec razkravajočih)

lekarja Piccoli v Ljubljani, c. in kr. dvornega založnika, papeževega dvornega založnika. Ena škatljica 20 vin., 11 škatelj 2 kroni. Naročila po povzetju.

2078 3-1

Uradnik

bi se rad seznanil s čednim dekletom primerne izobrazbe, starim 22 do 28 let. Čeli se nekaj dote. Le resne ponudbe, ako le mogoče s sliko, ki se takoj vrne, na upravo „Slovenca“ pod naslovom „Sreča in zadovoljnost“.

Kuharica

30 let stara, vajena gospodinjstva išče službe, najraje v kakem župnišču ali pa tudi h kaken samostojnem gospodu. Ponudbe naj se pošlijo poštno ležeče Sp. Hrušica pri Ljubljani „200 N. M.“

2079 3-1

Na prodaj

ste dve jako lepi, enonadstropni novi

z lepimi vrti
Plaćilni pogoji
najugodnejši.

Kje pove upravnštvo »Slovenca«. 1955 (1)

HIŠI

Lešnik

Ešvegersko
sivo in rdeče
Marzeljsko
Angeljnovske

Milo

Priporoča tovarna
Pavel Seemann
Ljubljana

1661

Čebelno-
voščene
in
stearinske

Sveče

Zenitna ponudba!

Mladenič, star nad 30 let, neomadeževanega življenja, ponizan, dobrega srca in strogo krščanskega vedenja, z imetjem 2000 K in nekaj pohištva, se želi v svrhu ženitve seznaniti z gospodično ali vdovo v starosti 25 do 30 let, katera bi bila posestnica dobro idoče gostilne ali trgovine. Veselje ima tudi do kmetije. Le resne ponudbe s priloženo sliko naj se pošljejo pod imenom: „Srečna bodočnost“ na upravnštvo „Slovenca“.

2082 3-1

Vino po ceni.

Zakaj kupiti vino v gostilni po 50–80 vinarjev liter, ker se dobi pri Josipu Maljavac, pošta in postaja Roč v Istri, belo in črno (rudeče) franko vsaka želeniška postaja na Kranjskem po 28 vinarjev liter in se ga more naročiti tudi samo 56 litrov. 667 100–1

Hotel Tratnik

„Zlata kaplja“

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta štev. 27.
v bližini kolodvora. 2072

Lepe zračne sobe. - Priznano fina kuhinja. - Izborne pižafe. - Nizke cene. - Lepi restavracijski prostori in povsem na novo urejen

= velik senčnat vrt. =

Vsako sredo pri ugodnem vremenu

VELIK KONCERT!

Najboljše štedilno voščilo za pode

Brezbaruno, rumeno in rujavo za parkete ali polikane ita priporoča v škarifah po en, pol in četrt kg ali presto

RDOLF HAUPTMANN

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firneža, laka in stek. kleja

Mesečna mebljovana soba

s posebnim vhodom

se išče za 1. avgust. - Ponudbe z napovedbo cene naj se pošlijo na upravo „Slovenca“ pod šifro „Soba“. 2060 3-1

Ant. Bajec

Cvetlični salon

Pod Trančo št. 2,

poleg čevljari. mostu

Izdeluje šopke, vence, trakove. Velika zaloga nagrobnih venec. Zunanja naročila točno.

Cene zmerne.

3662 52-1

Lepo stanovanje

v l. nadstropju dve sobi, kuhinja in drvarnica se odda za avgust stranki brez otrok. Kolodvorska ulica 35 pri D. Rovšku.

Katoliška Bulvarna v Ljubljani.

Zupnim uradom ob priliki kanočne vizitacije:

Missale Romanum

najnovejše izdaje s proprijem za katerokoli skofijo v sledenih oblikah.

a) oblika male četvorke za podružnice in kapele velikost 30×22 cm trpežna vezava z rdečo obrezo K 26—, najfinješ izredno trpežno marokinusne z zlato obrezo K 22—.

b) oblika četvorke za manje župne cerkve in podružnice velikost $31 \frac{1}{2} \times 22 \frac{1}{2}$ fino rdeče usnje na platnicah bogati zlati utisi z zlato obrezo K 42—.

c) oblika velike četvorke velikost 34×24 cm trpežno vezan z rdečo obrezo K 40—, najfinješ izredno trpežno marokinusne z zlato obrezo K 47—.

Prednosti tega misala

zelo velik razločen tisk, fin papir, priročna oblika, tanka in lahka knjiga.

d) oblika male pole velikost 36×25 cm fino rdeče usnje na platnicah bogati zlati utisi z zlato obrezo K 52-80. Dobé se tudi fineje vezave.

Kanontable pod celuloidom.

Praktična novost.

Cene nekaterih garnitur:

glavna tabla	24×17 cm	K 4-80
	27×18 cm	" 5-90
	30×22 cm	" 6-10
	28×19 cm	" 5-40

Večje kanontable v raznih slogih in izvršitvah se dobe od 8 kron do 25 kron.

Cene se razumejo za popolno garnituro, t.j. za glavno in obe postranski tabli.

Prednosti kanontab pod celuloidom: so zelo trpežne, jim ne skduje solnice in ne vlaga so lahke in praktične, imajo lahko čitljiv, razločen tisk, zavzamejo malo prostora in se lahko umivajo ali drugač snažijo, se rabijo brez okvirja in šip in so narepljene na prav trdo lepenko, da se ne morejo zvit.

Preces ante et post Missam pro opportunitate sacerdotis dicendae. Accedunt hymni, litaniae, aliaque preces etc. V obliku četvorke za zakristijo z velikim tiskom. Vezano K 3-84.

Ritus benedictionis et impositionis primarii lapidis pro ecclesia aedicanda, consecrationis ecclesiae et altarium et benedictionis signi vel campanae, vezano K 3-12.

Ob času prvega sv. Obhajila in sv. Rešnje Telo.

Nove spominke prvega svetega obhajila pod celuloidom, je založila »Katoliška Bulvarna v Ljubljani«. Krasna podoba predstavlja Jezusa s sv. hostijo in primerilni podpisi.

Podoba je na trdem kartonu in pod celuloidom tako prirejena da se lahko postavi ali pa obesi na steno, ne da bi se dejala v okvir ali pod Šipo in ima torej iste prednosti kakor kanonable z celuloida. Kdor hoče darovati prvobhajancu spominke trajne vrednosti, da ga bo imel lahko celo življenje pred očmi naj mu kupi za mal denar 80 vinarjev to sliko.

Poština in ovojnina za vsak posamezen izvod znaša posebej 30 vin. Pri naročilu na več izvodov se pojavi razmeroma manjši stroški za poštnino.

Hammerle, Ecce Panis Angelorum! oder das allerhl. Altarsakrament und der Priester Vorträge für Priesterexerzitien K 3-36.

Lintel — Finster, das eucharistische Triduum. Ein Hilfsbuch für die Predigt über die tägliche Kommunion K 1-50.

Dieselb., das größte Denkmal der göttlichen Liebe. Predigten und Betrachtungen über das hochheilige Sakrament des Altars 2 zvezka K 10-08.

Blätter, Manna in der Wüste oder das Geheimnis der heiligsten Eucharistie in Vortragen dargestellt 2 zvezka K 4-32.

Chaignon, der Seelenfriede eine Frucht der Andacht zum allerhl. Altarsakramente und der Hingabe an die göttliche Vorsehung, vez. K 4-80.

Stieglitz, Ausgeführte Katechesen II. Beicht- und Kommunion-Unterricht, vezano K 3-60.

Bernbeck, Katechetische Skizzen zunächst für die ungeteilte und zweiteilige Landschule vezano K 4-32.

Schwillingsky — Gill, Anleitung zum Erstbeicht, Erstkommunion und Firmungsunterricht K 1-50.

Nagelschmitt, Die Feier der ersten hl. Kommunion der Kinder Predigten, Anreden und Skizzen K 3-84.

Müllendorff, Pius X. als Förderer der Verehrung des allerheiligsten Sacramentes 30 v.

Protzner, Die öftere und tägliche Kommunion der Kinder namentlich in geistlichen Erziehungsanstalten und an Klösterschulen. 72 v.

Hortmanns, Herz Jesu-Predigten, K 2-40.

Hurter, Entwürfe zu Herz-Jesu-Predigten. K 1-10.

Hattler, Winke, Themen und Skizzen zu Herz-Jesu-Predigten. K 1-80.

Beck, Das hl. Herz Jesu und die Männer. 78 v.

Hattler, Die 9 Liebesdienste zu Ehren des göttlichen Herzens Jesu in Betrachtungen dargelegt, vezano K 3-60.

Hattler, Der Weg zum Herzen Jesu, vez. K 2-50.

Hattler, Der Geist des Herzens Jesu, geöffnet in den hl. Evangelien, vezano K 2-40.

Soengen, Das Liebesmahl des Herrn. Kommunion-Andachten, vezano K 1-98.

Beetz, Neues Leben. Ein bilderreicher Übungs- und Gebetbüchlein für Erstkommunikanten zugleich zur wiederholten Erneuerung des geistlichen Lebens, vezan K 2-64.

Wacker, Geschichten für Neukommunikanten für die Zeit vor und nach der ersten hl. Kommunion, vezano K 2-16.

Schwarzmann, Bereitet den Weg des Herrn, Erzählungen für Erstkommunikanten, vezano K 2-40.

Jeglič Anton Bonaventura, Pastirski list o sv. Rešnju telesu 20 vin.

Pohl, Zum schönsten Tag des Lebens. Erzählungen für Erstkommunikanten, vezano K 1-80.

Albers, Siehe dein König kommt zu dir! Erzählungen für die Erstkommunikanten, vezano K 2-88.

Arndt, der heilige Stanislaus Kostka K 1-80.

Meschler, Leben des hl. Aloysius von Gonzaga, Patrons der christlichen Jugend, vez. K 4-32.

Meschler, Der göttliche Heiland. Ein Lebensbild der studierenden Jugend gewidmet, vezano K 7-80.

Schmitt, Anleitung zur Erteilung des Erstkommunikanten-Unterrichtes, vezan K 4-56.

Leitgeb, Das große Liebesmahl heiliger Seelen. 31 Erwähnungen und Gebete vor und nach der hl. Kommunion für Welt- und Ordensleute, vezano K 3-50.

Walter, Das Allerheiligste Sakrament, das wahre Brot der Seele, vezano K 3-7.

Wiseman — Faber, die heilige Eucharistie. Das heil. Altarsakrament, oder die Werke und Wege Gottes, vezano K 2-40.

Louvgiani, das verborgene Leben mit Christo in Gott, vezano K 1-50.

Stieglitz, Reumotive für die Kinderbeicht. K 1-20, vezano K 1-80.

Zapletal, Kurze Anreden zur Vorbereitung auf die erste hl. Kommunion 80 v.

Hortmanns, Herz Jesu-Predigten, K 2-40.

Hattler, Winke, Themen und Skizzen zu Herz-Jesu-Predigten. K 1-80.

Beck, Das hl. Herz Jesu und die Männer. 78 v.

Hattler, Die 9 Liebesdienste zu Ehren des göttlichen Herzens Jesu in Betrachtungen dargelegt, vezano K 3-60.

Hattler, Der Weg zum Herzen Jesu, vez. K 2-50.

Hattler, Der Geist des Herzens Jesu, geöffnet in den hl. Evangelien, vezano K 2-40.

Leitgeb, Das dem heil. Herzen Jesu geweihte Jahr. Betrachtungen